

vi have, ikke kan blive ordentlig efterſet og repareret, ſaa fører det til, at det bliver tidligere opſlidt, og medfører ſtørre Reparationsudgifter, naar det en Gang forfalder ſaaledes, at der ſlet ikke er Tale om andet, end at det maa underkaſtes en Hovedreparation; det fører til, at det hurtigere maa udgaa af Marinens Materiel, ſaa der hurtigere maa bygges ny Skibe. Imod en Betragtning ſom denne kan man ikke anføre det, at man i det hele taget er Modſtander af militære Bevillinger, thi alle ere enige om, at vi komme til at beholde det Militærvæſen, vi have, inden for den ved Lov en Gang faſttatte Grænſe, og hvis vi ſaa lade det Materiel, vi have, og ſom beſtaar ved Lovgivning, forfalde og ikke holde det vedlige, ſaa hævrer det ſig og viſer ſig ſom uøkonomiſt. Men naar nu Marineminifteren Gang efter Gang har fremsat Forſlag om et Doſanlæg paa Orlogsværftet, ſaa har det andraget ſaa kolofale Beløb ſom 3,160,000 Kr., og ſaa har dette Ting ganſke viſt ikke ment at kunne gaa ind derpaa, dels fordi Summen var alſtor uforholdsmæssig høj for vore Forhold, og dels fordi det fremtom, efter at Regeringen havde begyndt at tage Midler proviſoriſt af Statskaſſen. Man kunde da ikke gaa ind paa ſaa betydelige militære Bevillinger, men ved at afviſe diſe Forſlag har dette Ting paa ingen Maade nægtet Anlægget af en ny Doſ paa Orlogsværftet, det har paa ingen Maade udtalt, at det ikke, naar en ſaadan kunde ſaas for en rimelig Penge, vilde gøre noget for at forhindre, at vor Marines Materiel forfalder for Tiden. Nu er Forholdet dette, at Burmeiſter & Wain's Aktieſelskab ude paa Reſſehaleen har anlagt en Doſ, ſom var projekteret til at ſkulle koſte 1 Mill. Kr. Denne Doſ ſkulde have 16 Fods Dybde med en Bredde foroven paa 66½ Fod. Denne Doſ var tilfredsſtillende for Burmeiſter & Wain's Aktieſelskab, men den vilde ikke være brugelig for de ſtørſte Skibe, der ville kunne antages at komme til Kjøbenhavn efter Frihavns Anlæggelse. Der viſte ſig derfor fra Frihavnsaktieſelskabet Tilhøjelighed til at træde i Underhandling med Burmeiſter & Wain for at opnaa af Aktieſelskabet, at det udvidede Dokken ſaaledes, at denne kunde modtage de ſtørre transatlantiſke Dampere, ſom man haaber, at Frihavns Nabning vil drage til Kjøbenhavn i ſtørre Omfang end tidligere. Det ſtod Frihavnsaktieſelskabet klart, lige ſom det ogſaa har ſtaaet Flextallet i Finansudvalget klart, at det var af væſentlig Betydning for Frihavns rette Drug og Drift, og for at Frihavns kan bringe den Fordel, ſom man fra Lovgivningsmagtens Side har ofret ſaa

betydelige Kapitaler eller i alt Fald Garantier paa, at der i Kjøbenhavn kom en Doſ af en ſaadan Størrelſe, at ſelv meget ſtore Skibe kunde blive udbedrede og reparerede her. Hvis en ſaadan Doſ ikke findes her, kan Kjøbenhavns Frihavn ikke øve den Tiltrækningskraft for Skibsfarten, ſom det er Meningen, at den ſkulde øve. Ogſaa for Kjøbenhavns Havn har det ſelvfølgelig ſtor Betydning, at der findes en ſaadan Doſ ved Kjøbenhavn, hvor de ſtore Skibe kunne indſættes. Det er ikke alene for Frihavns ſelskabet, at en ſaadan Doſ vil have Betydning, ogſaa for Kjøbenhavns Havnvæſen det ſamme, og det er klart, at ikke alene Frihavnsſelskabet, men ogſaa Kjøbenhavns Havnvæſen maatte føle ſig opfordret til at træde i Forbindelſe med Aktieſelskabet „Burmeiſter & Wain“ for derved at kunne ſaa Ret til Benyttelſen af den udvidede Doſ, lige ſom det ogſaa maatte viſe ſig uſtellig for Marineminifteriet, om det for en Sum, der var forſvindende lille i Forhold til den tidligere paatænkte Udgift til en Doſ, kunde opnaa ſamme Fordel, ſom Marinen vilde have opnaaet ved ſin projekterede ſtore Doſ, eller om end naturligviſ ikke ſamme Fordel, idet Marinen ved at blive Deltager i Anlægget af Dokken jo kun vil kunne opnaa en delviſ Ret til Benyttelſen, ſaa at det kunde hænde, at dens Skibe maatte komme til at vente paa Udgang til Dokken. Den Ventetid, der imidlertid kunde være Tale om, vilde dog være for næſten intet at regne i Forhold til den Tid, hvori Skibene tidligere have maattet vente, og hvorunder de have været udsatte for betydelige Odeløggelſer. Der har fundet Forhandlinger Sted mellem Aktieſelskabet Burmeiſter & Wain, Kjøbenhavns Havnvæſen, Frihavnsaktieſelskabet og Marineminifteriet. Diſſe Forhandlinger have haft forſtellige Banſteligheder. Man har været uenig om, hvorledes den Sum, ſom Burmeiſter & Wain forlangte for at udvide Dokken, ſkulde fordeles mellem de paagældende Parter. Marineminifteriet holdt oprindelig paa en Fordeling ſaaledes, at Kjøbenhavns Havnvæſen overtog en Tredjedel, Marineminifteriet en Tredjedel og Frihavns Aktieſelskabet en Tredjedel, hvorimod Kjøbenhavns Havnvæſen holdt paa en Uddeling. Det opſtillede Betingelſerne ſaaledes, at Marineminifteriet ſkulde overtage de to Tredjedele, og de to andre Parter tilſammen den tredje Tredjedel. Man er ſaa tiſtdst enedes om at gaa ind paa et Kompromis ſaaledes, at Frihavnsſelskabet og Kjøbenhavns Havnvæſen hver overtager 100,000 Kr. og Statskaſſen 160,000 Kr., og dette maa viſt nok ſiges at være en nogenlunde